

Sygn. akt IV U 1364/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Jacek Witkowski

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 21 października 2016r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania J. Ż.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 4 listopada 2014 r. (Nr (...))

w sprawie J. Ż.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala J. Ż. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01 listopada 2014 roku do dnia 01 marca 2017 roku;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz J. Ż. kwotę 60,00 (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 1364/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4 listopada 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, odmówił J. Ż. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od 1 listopada 2014r., powołując się na orzeczenie Komisji Lekarskiej z dnia 30 października 2014r., która stwierdziła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony J. Ż., wnosząc o uznanie częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 listopada 2014r., przyznanie mu renty z tytułu niezdolności do pracy oraz zasądzenie do organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kosztów postępowania według norm przepisanych (odwołanie, k. 1-3 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie, k. 9-10 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony J. Ż., ur. (...), w dniu 1 października 2014r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres. W chwili złożenia w/w wniosku ubezpieczony miał przyznaną rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy do dnia 31 października 2014r.

Rozpoznając wniosek, organ rentowy skierował J. Ż. na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z dnia 13 października 2014r. stwierdził, że ubezpieczony jest nadal częściowo niezdolny do pracy do dnia 31 października 2015r. (k. 34 a.r.). Z uwagi na zgłoszony przez organ rentowy zarzut wadliwości w/w orzeczenia sprawa została przekazana do rozpoznania przez Komisję Lekarską Zakładu, która stwierdziła u ubezpieczonego następujące schorzenia: dyskopatię C5/C6 (leczoną operacyjnie 29 września 2010r.), zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego, przewlekłe zapalenie oskrzeli, przebyte w 1985r. leczenie operacyjne prawego kolana – usunięcie łąkotki, stan po urazowej amputacji paliczka paznokciowego palca IV ręki prawej w 1998r., stan po fundoplikacji żołądka w 1999r. Orzeczeniem z dnia 30 października 2014r. Komisja Lekarska nie uznała wnioskodawcy za niezdolnego do pracy (k. 37 a.r.). Powołane orzeczenie stało się podstawą wydania zaskarżonej decyzji z dnia 4 listopada 2014r. odmawiającej ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od 1 listopada 2014r., bowiem nie spełnił on przesłanki do uzyskania prawa do świadczenia rentowego określonej w art. 57 ust. 1 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (k. 38 a.r.).

Badając sporną okoliczność niezdolności do pracy Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy odpowiednich specjalności. Biegli lekarze ortopeda, neurolog i specjalista chorób płuc, stwierdzili u J. Ż. okresowy zespół bólowy kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo-krzyżowego na podłożu wielopoziomowych zmian dyskopatycznych i zmian zwyrodnieniowych, bez istotnego upośledzenia sprawności ruchowej, stan po leczeniu operacyjnym dyskopatii C5-C6 w 2010r., stan po urazowej amputacji paliczka paznokciowego palca IV ręki prawej w 1998r., a także przewlekłe zapalenie oskrzeli, niemniej jednak uznali go za zdolnego do pracy. Zwrócili przy tym uwagę, że przeciwwskazana jest ciężka praca fizyczna i dźwiganie dużych ciężarów (opinia biegłych lekarzy ortopedy, neurologa i pulmonologa z 19.02.2015r., k.17-17v a.s.). Ubezpieczony, składając na rozprawie wyjaśnienia, podnosił, iż z zawodu jest technikiem telekomunikacji, a praca jaką wykonywał była pracą fizyczną, wymagającą od niego dużego wysiłku i polegającą na realizowaniu czynności przy kładzeniu instalacji telekomunikacyjnej obejmującej dźwiganie kabla i wykonywanie wykopów (k. 34v a.s.). W opinii uzupełniającej biegli lekarze ortopeda, neurolog i pulmonolog co prawda podtrzymali swoje dotychczasowe stanowisko, lecz jednocześnie wskazali, iż ocena zdolności do pracy na określonym stanowisku wykracza poza zakres wiedzy i kompetencji biegłych i powinna zostać poddana ocenie przez biegłego medycyny pracy (k. 36 a.s.). Wobec powyższego zasadnym było dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu medycyny pracy. Biegły ten potwierdził występowanie u wnioskodawcy schorzeń rozpoznanych zarówno przez Komisję Lekarską, jak i poprzednich biegłych lekarzy, tj. zespołu bólowego kręgosłupa szyjnego L-S na podłożu wielopoziomowych zmian dyskopatycznych i zmian zwyrodnieniowych bez istotnego upośledzenia sprawności ruchowej, stan po leczeniu operacyjnym dyskopatii C5-C6 w 2010r., stan po urazowej amputacji paliczka paznokciowego palca IV ręki prawej w 1998r., przewlekłe zapalenie oskrzeli oraz kamicę nerkową. Biegły specjalista medycyny pracy doszedł jednak do odmiennych wniosków i uznał J. Ż. za częściowo niezdolnego do pracy od 1 listopada 2014r. do 30 grudnia 2015r. W opinii zwrócono uwagę, że wnioskodawca od 1982r. do 2010r. pracował na stanowisku specjalisty teletechnika ds. utrzymania infrastruktury. Zdaniem biegłej stanowisko to nie ogranicza się tylko do pracy umysłowej, ale w zakres jego obowiązków wchodzi szereg czynności fizycznych, takich jak praca na wysokości, wymaga sprawności obu rąk i okresowego dźwigania. Stwierdzone u ubezpieczonego schorzenia są zaś przeciwwskazaniem do ciężkiej pracy fizycznej, dźwigania i pracy na wysokości. Co za tym idzie, ubezpieczony jest nadal częściowo niezdolny do pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami zawodowymi (opinia biegłego lekarza medycyny pracy z 18.11.2015r., k. 45-46 a.s.). Zastrzeżenia organu rentowego zgłoszone do w/w opinii skutkowały powołaniem nowego zespołu biegłych składającego się z innego lekarza medycyny pracy oraz innego lekarza neurologa. Nadto ubezpieczony przedłożył dodatkową dokumentację medyczną. W opinii sporządzonej przez nowy zespół biegłych lekarz neurolog uznał ubezpieczonego za nieprzerwanie okresowo częściowo niezdolnego do pracy do dnia 1 marca 2017r. z przyczyn neurologicznych, biegła specjalista medycyny pracy wskazała zaś, że zajmie ostateczne stanowisko po otrzymaniu pełnego zakresu obowiązków ubezpieczonego. Ten zespół biegłych rozpoznał u J. Ż. chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa z dyskopatią C3-C4-C5-C6-C7 ((...) 11.02.2013r.) oraz L3-L4-L5-S1 ((...) 18.05.2015r.), przebyte w

2010r. leczenie operacyjne dyskopatii C5-C6, przewlekły zespół bólowy kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo-krzyżowego (obecnie bez cech drażnienia korzeni nerwowych), przebyte prawostronny zespół korzeniowy lędźwiowo-krzyżowy w wywiadzie, przebyte usunięcie łąkotki kolana prawego w 1984r., stan po urazowej amputacji paliczka paznokciowego palca IV dłoni prawej, stan po fundoplicacji błony śluzowej żołądka, a także kamicę nerkową w wywiadzie. Zdaniem biegłego neurologa, stan zdrowia wnioskodawcy sprowadza przeciwwskazania do ciężkiej pracy fizycznej i pracy na wysokości, co w istotny sposób ogranicza jego zdolność do świadczenia pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami zawodowymi. Zwrócono przy tym uwagę, że obecnie rynek pracy osobom z wykształceniem wnioskodawcy może zaoferować jedynie pracę fizyczną czy też na wysokości. Biegły lekarz neurolog zajął stanowisko, że organ rentowy niesłusznie zawęża ocenę zdolności do pracy J. Ż. do pracownika umysłowego (opinia zespołu biegłych specjalisty medycyny pracy i neurologa z dnia 1.03.2016r., k. 86 a.s.). Wobec istotnych rozbieżności co do rodzaju pracy wykonywanej przez ubezpieczonego i obowiązków na stanowisku starszego specjalisty ds. utrzymania infrastruktury niezbędne stało się wyjaśnienie tej kwestii u wcześniejszego pracodawcy wnioskodawcy (...) sp. z o.o. w W., który wskazał, że J. Ż. był zatrudniony na stanowisku specjalisty teletechnika do spraw utrzymania infrastruktury a była to praca z przewagą wysiłku fizycznego i polegała na: budowie linii kablowych, wykonywaniu złączy kablowych w wykopach i studzienkach, montażu, utrzymaniu i naprawie urządzeń telekomunikacyjnych, usuwaniu usterek i awarii instalacji teletechnicznych. Praca odbywała się w różnych warunkach atmosferycznych i na wysokości. Wymagała dobrej ostrości wzroku oraz dobrego słuchu (pismo (...) sp. z o.o. z 17.08.2016r., k.118 a.s.). Ponadto przedłożono kartę charakterystyki stanowiska pracy, kopię zaświadczenia lekarskiego o stanie zdrowia pracownika z 14 lipca 2009r. z określeniem stanowiska pracy, jak również kopię pozycji z instrukcji S-1. W opinii uzupełniającej z dnia 16 września 2016r. biegła specjalista medycyny pracy – po ponownym zapoznaniu się z dokumentacją zawartą w aktach sprawy i szczegółowej analizie zakresu obowiązków ubezpieczonego przedstawionego przez zakład pracy – wskazała, że wnioskodawca wobec jego aktualnego stanu zdrowia jest nieprzerwanie okresowo częściowo niezdolny do pracy do dnia 1 marca 2017r. zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami i doświadczeniem zawodowym (opinia uzupełniająca biegłego specjalisty medycyny pracy z dnia 16.09.2016r., k. 122 a.s.).

Analizując sporządzone w sprawie opinie dwóch biegłych lekarzy z zakresu medycyny pracy oraz ostatnią opinię neurologa, Sąd doszedł do przekonania, że stanowią one miarodajny dowód w sprawie. Podkreślenia przy tym wymaga, iż wszyscy powołani w sprawie biegli lekarze uznali rozpoznane u ubezpieczonego schorzenia za przeciwwskazanie do ciężkiej pracy fizycznej, dźwigania dużych ciężarów i pracy na wysokości. Co więcej zespół biegłych ortopedy, neurologa i pulmonologa w swojej opinii uzupełniającej wskazał, iż ocena zdolności do pracy na określonym stanowisku wykracza poza zakres ich wiedzy i kompetencji, wobec czego niezbędna jest ocena biegłego medycyny pracy. Dokonując ustaleń odnośnie niezdolności wnioskodawcy do pracy Sąd w szczególności oparł się na opinii biegłej specjalisty medycyny pracy A. S. i biegłego neurologa M. D. z dnia 1 marca 2016r., bowiem jest to opinia wyczerpująca i uwzględniająca całokształt dokumentacji lekarskiej znajdującej się w aktach sprawy, w tym ostatnie obrazowania (...) z 2013r. i 2015r. Ponadto wskazana biegła z zakresu medycyny pracy w opinii uzupełniającej z dnia 16 września 2016r. odniosła się do przedstawionego przez zakład pracy zakresu obowiązków świadczonych przez ubezpieczonego na stanowisku specjalisty teletechnika do spraw utrzymania infrastruktury. Sąd nie znalazł przy tym podstaw do uwzględnienia wniosku organu rentowego o ponowne uzupełnienie opinii przez biegłego lekarza z zakresu medycyny pracy, gdyż niewątpliwie biegła wzięła pod uwagę wszystkie możliwości pracy wnioskodawcy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji i jego doświadczeniem zawodowym. Ubezpieczony posiada bowiem wykształcenie zawodowe jako teletechnik, zaś od 27 września 1982r. do 31 maja 2010r. pracował w (...) sp. z o.o. w W. (obecnie przedsiębiorstwo nosi nazwę (...) sp. z o.o. w W.), a od 2010r. nie był nigdzie zatrudniony. Niewątpliwie zatem tylko taka praca, która jest jednocześnie jego ostatnim miejscem zatrudnienia, wyznacza zakres kwalifikacji J. Ż. branych pod uwagę przy dokonywaniu oceny jego zdolności do pracy, stosownie do treści art. 12 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Co za tym idzie, Sąd uznał ubezpieczonego w dalszym ciągu za częściowo niezdolnego do pracy od dnia 1 listopada 2014r. do dnia 1 marca 2017r., tym samym został spełniony warunek przyznania świadczenia rentowego z art. 57 ust. 1 pkt 1 w/w ustawy. Bezsprene ubezpieczony spełnił także pozostałe przesłanki do uzyskania prawa do renty z tytułu

niezdolności do pracy ujęte w art. 57 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, czego organ rentowy nie kwestionował.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik na podstawie art.98 § 1 i 3 kpc w zw. z art.99 kpc i § 11 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz.U. z 2013r. poz.490 ze zm.). Z uwagi, iż sprawa została wszczęta przed dniem wejścia w życie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 lipca 2015 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tj. przed dniem 1 sierpnia 2015 r.), jak również przed dniem wejścia w życie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tj. przed dniem 1 stycznia 2016 r.), do określenia wysokości kosztów zastępstwa procesowego zastosowano przepisy dotychczasowe.